- האשה 1 שהביאה חטאתה ומתה

The woman who brought her sin-offering and died

OVERVIEW

The תורה teaches us² that a woman who gives birth must bring two קרבנות, a מעולה and an עולה; if she can afford it, the עולה is a sheep and the הטאת is a bird (בן יונה או תור), and if she is poor, both קרבנות can be birds. The procedure is that the משנה is offered first and then the עולה. The משנה cited in our גמרא teaches that if she died before bringing her עולה; the heirs are required to bring it. תוספות will discuss the implication of the סיפא of this משנה.

משנה היא במסכת קנים (פרק ב משנה ה) וקתני סיפא –

This is a מסכת קנים in מסכת קנים and the סיפא of that משנה states -

הביאה עולתה ומתה לא יביאו יורשיה חטאתה If she brought her עולה and then she died, her heirs should not bring her bird offering -

פירוש משום דהוי חטאת שמתו בעליה ולמיתה אזלא³ – The explanation is because it is a הטאת whose owner died, and such a הטאת is to be put to death. Therefore they cannot offer a חטאת.

– משמע דוקא יורשיה לא יביאו חטאתה אחר עולתה It is apparent from this משנה that only her heirs cannot bring her הטאת after her עולה if she died -

אבל היא עצמה אם היתה חיה מביאה חטאתה אחר עולתה ופטורה⁴ – However the יולדת herself if she was still alive after she brought her עולה, she would bring her הטאת after her עולה and be exempt from bringing any more עולה. Even though she brought her הטאת after her עולה, she nevertheless fulfilled her obligation.

תוספות questions this conclusion:

ותימה דבריש תמיד נשחט (פסחים נט,א) אמרינן –

And this is astounding! For in the beginning of ברייתא the ברייתא states -

דכל חטאות קודמות לעולות שבאות עמהם אפילו חטאת העוף לעולת בהמה

 $^{^{1}}$ This תוספות is referencing the עמוד ב' on the עמוד.

 $^{^{2}}$ ה-ו,בי (תזריע) יב,ו-ח.

 $^{^3}$ There is a חטאת שמתו בעליה that five (types of) חטאת are starved to death; one of them is a חטאת שמתו בעליה.

⁴ See 'Thinking it over'.

That all חטאת precede any עולות that accompany them; even a bird הטאת precedes an animal שולה which accompanies it 5 –

תוספות concludes the question:

ואם כן איך אפשר שהביאה עולתה קודם חטאתה –

And since this is so that a חטאת always precedes an עולה, how is it possible that she brought her עולה before her מואת and she fulfills her obligation?! She should be required to bring an (additional) עולה!

תוספות anticipates a possible solution:

- וליכא למימר דלכתחילה קאמר דמצוה להיות החטאות לוות לעולות אחל שמר דמבוה And we cannot answer that the גמרא there meant that initially it is a מצוה for the חטאות to precede the - עולות

-6 אבל בדיעבד אם הקדימה העולה קריבה החטאת אחריה העולה הקדימה העולה אבל בדיעבד אם הקדימה העולה קריבה החטאת הטאת. the הטאת is offered after the אינה. This would explain that if the woman was still alive she may offer the חטאת after the עולה and her obligation will be fulfilled (without bringing an additional עולה).

תוספות, however rejects this solution; there is no difference between בדיעבד and בדיעבד:

רהא פריך בפרק תמיד נשחט (שם) ומי קריבה 7 והתניא – אמיד נשחט (שם) ומי קריבה מארא asks in פרק ממיד נשחט; and can the עולה have already been offered, but we learn in a תורה 8 – תורה –

הקריב את אשר לחטאת ראשונה מה תלמוד לומר כולי -'And he should offer first that which has been set aside for a מטאת; what does this teach us, etc. -

ומסיק זה בנה אב שכל החטאות קודמות לעולות הבאות עמהן –

 $^{^{5}}$ A אולדת (who can afford it) brings a עולה and a אולה or a חטאת for a חטאת. The חטאת offering precedes the עולה offering.

 $^{^8}$ קרבן עולה ויורד; concerning a קרבן עולה.

And the בנין אב⁹ is a פסוק that all מטאות precede the בנין אב that accompany them. This concludes the citation of the עולות.

– אלמא משמע דאפילו בדיעבד לא קרבה

It is evident that even post-facto it is not considered a proper offering. How can we understand here that she brings her חטאת after her עולה and her obligation is fulfilled?!

תוספות answers:

ויש לומר דהתם מיירי במצורע –

And one can say that there the ברייתא is discussing a מצורע -

– ודוקא במצורע הוא דאמר אפילו בדיעבד לא קריבה

And it is only specifically by a מצורע that even בדיעבד it cannot be considered as an offering -

משום דכתיב ביה הויה (מקרא יד¹⁰) זאת תהיה דהוי עיכובא – Since the term מצורע, for the מצורע, for the זאת, for the זאת (being) is written by מצורע, for the מצורע writes, זאת (this shall be) the term ההיה (or הויה) indicates that the ספרה is held back if it is not done in the order prescribed -

כדמוכח בפרק קמא דמנחות (דף ה,א)11

As is evident in the first פרק of מסכת מנחות -

אבל בעלמא אמרינן בדיעבד קרבה שפיר –

However elsewhere the ruling is that עולה (even) if the עולה preceded the הטאת, it can indeed be considered a proper offering.

תוספות offers an alternate solution:

אי נמי יש לומר דלפי המסקנא דהתם (פסחים נט,ב) ניחא –

Or one may also say that according to the conclusion of the גמרא there, it is understood -

- בר 13 והעלה דמשמע שהעלה בריביי והעלה דמשמע בריעבד נמי כשר משום דכתיב

 $^{^{9}}$ A בנין אב is one of the מדות שהתורה נדרשת אי; if we find a law in one instance we may apply it to other cases as well (unless there is reason not to).

 $^{^{10}}$ פסוק ב.

 $^{^{11}}$ רב פפא there states that by מצורע the procedural order is מעכב since the term הויה (זאת תהיה) is used.

 $^{^{12}}$ יד,כ יד,כ העברע) יד,כ נפסוק is discussing a מצורע עשיר who brings three sheep; one for an אשם, one for a חטאת and one for an עולה הכהן את העולה הכהן את העולה את העולה ווא (instead of עולה וואת עולה); this teaches that even if the עולה איעלה דעלה וואת העולה עשרה (instead of עולה).

 $^{^{13}}$ תוספות in the question knew this answer of תוספות מצורע מצור בדיעבד it is מצורע כשר בדיעבד; however היתר thought that only by תוספות is it מצורע we have the לימוד . The reason תוספות thought that this היתר applies only to מצורע is because when רבא gave this answer he said מצורע is different) indicating that this מצורע is only by מצורע (see אמ"ה and אמ"ה אמ"ה אמ"ה assumed that the reason מצורע needs a לעיכובא needs a היתר בדיעבד is since the term לעיכובא however all other

For the גמרא there states, that בדיעבד it is also כשר since it is written והעלה which indicates that it was already offered on the מזבח -

ומעתה ילפינן בעלמא מיניה מבנין אב –

And now we derive elsewhere with a בנין אב from מצורע -

דמאחר דגלי לן במצורע דבדיעבד קרבה הוא הדין בעלמא:

That once it was revealed by מצורה that דרעבד the הטאת can be offered after the עולה, the same ruling applies elsewhere.

SUMMARY

The rule of חטאת קודם לעולה is only לכתחילה however בדיעבד he is יוצא even if the שמאת was brought after the עולה (in all cases).

THINKING IT OVER

תוספות infers from the fact that the משנה states that the יורשים cannot bring her הטאת, this indicates that she can bring her הטאת and is פטורה from bringing an additional עולה. Seemingly this inference is not understood. Perhaps the inference is that her יורשים cannot bring her הטאת and complete her הטאת מפרה הטאת כפרה הטאת and complete her הטאת בפרה הטאת after the עולה הטאת. 16

need no special תוספות. היתר אוספות second answer is that all קרבנות are מותר מותר מותר, (only) because they are derived from מצורע. See מצורע.

ארככובא מוספות first answer the rule of חטאת קודמת לעולה is only לעיכובא and not לעיכובא (except for מצורע where I would have thought that it is לעיכובא [if not for והעלה since the תוכפות wrote קרבנות ארככות איכובא שיט הטאת קודמת לעולה would have been לעיכובא by all חטאת קודמת לעולה לעיכובא by all מצורע (מצורע מצורע ארכנון אב it is not לעיכובא (from לעיכובא that by all other קרבנות it is also not לעיכובא (or certainly not לעיכובא (from לעיכובא נוה העיכוב).

¹⁵ See footnote # 4.

¹⁶ See אמ"ה # 67.